

สวัสดิ์คะ คุณ monokatimo ขออนุญาตเพิ่มเติมความคิดเห็นตามที่ได้เคยได้ยินได้ฟังและได้อ่านคำสอนของครูบาอาจารย์มาบ้าง ... ท่านกล่าวเน้นย้ำรวมถึงที่ใจว่าสำคัญ ... ท่านกล่าวยกย่องคุณแห่งพระไตรสรณคมน์ว่า ประเสริฐที่สุด ... ท่านกล่าวว่าของดีแท้ ของประเสริฐแท้ อยู่ที่การทำใจของตนให้เข้าถึงซึ่งพระไตรสรณคมน์ ท่านกล่าวว่าผู้เข้าถึงพระไตรสรณคมน์ คุณของพระไตรสรณคมน์จะปกป้องรักษาผู้นั้นมิให้ตกไปในที่ชั่ว ... ท่านกล่าวว่กลัวก็ให้นึกถึงพุทโธคะ ขอหยิบยกข้อธรรมคำสอนบางส่วนของครูบาอาจารย์บางท่านมาฝากโดยเริ่มจากข้อธรรมคำสอนโดยหลวงปู่ดู่ ดังนี้คะ

ข้อธรรมคำสอนโดยหลวงปู่ดู่

“เสกข้าว” หน้า ๔๔ หนังสือไตรรัตน์ ๑ ... “การเสกตนเองให้เป็นพระ ... มิใช่จะให้ท่านอธิษฐานเสกเป่าของภายนอกเพื่อหวังเป็นมงคลอย่างเดียว โดยไม่คิดเสกตนเองด้วยตนเอง”

“ของจริง ของปลอม” หน้า ๖๒ หนังสือไตรรัตน์ ๑ ... คำสนทนาระหว่างหลวงปู่ดู่และภรรยาของท่านหนึ่ง... “ภรรยา-หลวงพ่อกับ ผมขอพระดีที่กินไฟได้หน่อยครับ” หลวงปู่-“พุทซัง ฆัมมัง สังฆัง ไตรสรณคมนี่แหละพระดี” ภรรยา-ไม่ใช่ครับ ผมขอพระเป็นองค์ๆ อย่างพระสมเด็จจะครับ” หลวงปู่-“ก็พุทซัง ฆัมมัง สังฆัง นี้แหละมีแก่นี่ละ ภวานาให้ดี” ... เมื่อภรรยาของท่านนั้นกลับไป หลวงปู่จึงได้ปรารภธรรมอบรมศิษย์ที่ยังอยู่ว่า “คนเรานี้ก็แปลก ข้าให้ของจริงกลับไม่เอา จะเอาของปลอม”

“นันทรรสนะเกี่ยวกับพระเครื่องพระบูชา” หน้า ๙๘ หนังสือไตรรัตน์ ๒ ... คำสนทนาระหว่างหลวงปู่และผู้ถาม ... ผู้ถาม-“ถ้ามีคนนำรักยม กุมาร หรือรูปนางกวักเหล่านี้มา หลวงพ่อเสกไหมครับ” หลวงปู่-“เสกได้ ทำเป็นพระเสกก็หมดเรื่อง รักยมนักบวชให้เป็นเณรเป็นอรหันต์มีเยอะแยะ นางกวักก็เป็นภิกษุณี”

“อุบายธรรมแก้ความกลัว” หน้า ๒๓ หนังสือไตรรัตน์ ๓ ... “เคยมีผู้ปฏิบัติสมาธิภาวนาแล้วเกิดความกลัว โดยเฉพาะนักปฏิบัติที่เป็นหญิง ไม่ว่าจะกลัวผีสง นิมิตในภาวนา หรือกลัวโดยไม่ทราบสาเหตุ ได้เรียนถามหลวงพ่อกว่า ถ้ากลัวแล้วจะทำอย่างไรดี หลวงพ่อตอบว่า “ถ้ากลัวให้นึกถึงพระ” ในพระไตรปิฎก รัชคคสูตร กล่าวไว้สรุปได้ว่า “เมื่อพวกเขาตระลึกถึงเราตถาคตอยู่ พระธรรมอันเรากล่าวดีแล้วอยู่ พระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีแล้วอยู่ ความกลัวก็ดี ความหวาดสะอุ้งก็ดี ความขนพองสยองเกล้าก็ดี ที่จะมีขึ้นก็จะหายไป” ท่านยังฝากไว้ให้คิดอีกว่า “ธรรมนั้นอยู่ฝากตาย””

“พระเก่าของหลวงพ่อกับ” หน้า ๒๔ หนังสือไตรรัตน์ ๓ ... หลวงปู่บอกว่า “ให้หาพระเก่าให้พบ นี่ซิ ของแท้ ของดีจริง” ... “ผู้เขียนหนังสือเรียนถามท่านว่า “พระเก่า” หมายความว่าอย่างไร”... หลวงปู่ท่านว่า “ก็หมายถึงพระพุทธรูปเจ้านั้นนั่น ท่านเป็นพระเก่า พระโบราณ พระองค์แรกที่สุด”

“พระที่คล่องใจ” หน้า ๒๘ หนังสือไตรรัตน์ ๓ ... “เมื่อมีผู้ไปขอของดีจากวัดถุมงคลจากหลวงพ่อกับไว้ห้อยคอหรือพกติดตัว หลวงพ่อกับจะสอนว่า “จะเอาไปทำไมของดีภายนอก ทำไมไม่เอาของดีภายใน พุทซัง ฆัมมัง สังฆัง นี้แหละ ของวิเศษ” ท่านให้เหตุผลว่า “คนเรานั้นถ้าไม่มีพุทซัง ฆัมมัง สังฆัง เป็นของดีภายใน ถึงแม้จะได้ของดีภายนอกไปแล้วก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร”

หลวงปู่มั่นกับอุบายในการสอนธรรม “พุทโธหาย” เรียบเรียงมาจาก **“พุทโธหาย”** จากเว็บวัดป่าโนนวิเวก www.watpanonvivek.com ... **ประสบการณ์โลกทิพย์ในการออกธุดงค์ของพระอาจารย์มั่นภูริทัตโต (ตอนที่ ๒๗)**

...ชาวบ้าน - ผู้เจ้านั่งหลับตานิ่ง ๆ และเดินกลับไปกลับมาทั้งกลางวัน กลางคืนมาเป็นเวลาหลายวันแล้ว ผู้เจ้านั่งและเดินหาอะไร

พระอาจารย์มั่น - “พุทโธหาย เรานั่งและเดินหาพุทโธ”

หัวหน้าหมู่บ้าน - “พุทโธ เป็นตัวขี้เงาะ รูปร่างสูงดำคำขาวขี้เงาะให้ชาวบ้านช่วยหาให้ได้ใหม่”

พระอาจารย์มั่น - “พุทโธ ที่ว่านี่ เป็น ดวงแก้วอันวิเศษ สดุดประเสริฐ ใครได้ไว้แล้วจะ โชคดี ถ้าพวกสูงจะช่วยเราหา ให้พบก็ยิ่งดีใหญ่ จะได้เห็นพุทโธเร็ว ๆ”

ผู้เฒ่าอาวุโสของหมู่บ้าน - “พุทโธ ของคู้เจ้าหายมานานแล้วหรือ”

พระอาจารย์มั่น - “ไม่นานหรอก ถ้าพวกสูงช่วยหาให้ยิ่งจะพบเร็วกว่าเราหาเพียงคนเดียว”

หัวหน้าหมู่บ้าน - “พุทโธ เป็นดวงแก้วใหญ่ใหม่”

พระอาจารย์มั่น - “ไม่ใหญ่ไม่เล็ก พอดีกับเราและกับพวกสูงนั่นแหละ ใครหา พุทโธ พบคนนั้นจะเป็นผู้ประเสริฐ มีศาคทวิมมมองเห็นอะไรได้ตามใจหวัง”

ถาม - “มองเห็นนรกสวรรค์ได้ไหมคู้เจ้า”

พระอาจารย์มั่น - “มองเห็นซิ ถ้ามองไม่เห็นจะเรียกว่าเป็นดวงแก้ววิเศษได้ขี้เงาะ”

ถาม - “ลูกตาย เมียตาย ผัวตาย มองเห็นได้ไหมคู้เจ้า”

พระอาจารย์มั่น - “เห็นซิ เห็นหมดทุกอย่างถ้าต้องการอยากเห็น”

ถาม - “ดวงแก้วพุทโธนี้สว่างมากไหมคู้เจ้า”

พระอาจารย์มั่น - “สว่างมาก สว่างยิ่งกว่าพระอาทิตย์ตั้งร้อยดวงพันดวงเพราะพระอาทิตย์ไม่สามารถส่องให้เห็น นรกสวรรค์ได้ แต่ดวงพุทโธสามารถส่องเห็นหมด”

ถาม - “ผู้หญิงช่วยหาดวงแก้วพุทโธได้ไหมคู้เจ้า”

พระอาจารย์มั่น - “ได้ซิ ผู้หญิงก็หาได้ เด็ก ๆ ก็ช่วยกันหาได้”

ถาม - “ดวงแก้วพุทโธประเสริฐในทางใดบ้าง กันคู้เจ้า”

พระอาจารย์มั่น - “ดวงแก้วพุทโธประเสริฐใช้ได้หลายทางจนนับไม่ถ้วน ศิสาขเทวดาต้องยอมกราบพุทโธทั้งนั้น ไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่าดวงแก้วพุทโธ ผิดกลัวพุทโธมากต้องกราบพุทโธ ใครหาพุทโธแม้ยังไม่พบ ฝึกเริ่มกลัวแล้ว”

ถาม - “พุทโธเป็นดวงแก้วสีอะไรคู้เจ้า”

พระอาจารย์มั่น - “พุทโธเป็นดวงแก้วสว่างไสว มีหลายสีจนนับไม่ถ้วน พุทโธนี้เป็นสมบัติอันวิเศษของ พระพุทธเจ้า พุทโธเป็นองค์แห่งความรู้สว่างไสวไม่เป็นวัตถุ พระพุทธเจ้าท่านมอบไว้ให้เราหลายปีแล้ว แต่เราเอง ยังหาพุทโธที่ท่านมอบให้ยังไม่เจอ ไม่ทราบว่าจะอยู่ตรงไหน แต่จะอยู่ที่ไหนไม่สำคัญนัก ที่สำคัญก็คือ ถ้าพวกสูงจะ พากันช่วยเราหาพุทโธจริง ๆ ให้พากันนั่ง หรือเดินนึกในใจว่าพุทโธ ๆ ๆ อยู่ภายในใจโดยเฉพาะ ไม่ให้จิตส่งออก นอกกาย ให้รู้อยู่กับคำว่าพุทโธเท่านั้น ถ้าทำอย่างนี้พวกสูงอาจเจอพุทโธก่อนเราก็ได้”

ถาม - “การนั่งหรือเดินหาพุทโธจะให้นั่งหรือเดินนานเท่าไรถึงจะพบพุทโธแล้วหยุดได้คู้เจ้า”

พระอาจารย์มั่น - “ให้นั่งหรือเดินเพียงชั่วหม้อข้าวเดือดจนสุกหรือนานกว่านั้นก่อน สำหรับผู้ตามหาพุทโธที่แรก พุทโธท่านยังไม่อยากให้เราตามหาท่านนานนัก กลัวจะเหนื่อยแล้วตามพุทโธไม่ทัน เดียวจะจี๋เกียดเสียก่อน ที่ หลังจะอยากตามหาท่านแล้วเลยจะไม่พบท่าน เอาเพียงเท่านี้ก่อน ถ้าอธิบายมากกว่านี้จะไม่จำวิธีไม่ได้แล้วตามหาพุทโธไม่พบ”

พระอาจารย์มั่นให้บรรดาอธิบายพวกชาวป่าได้ฟังแล้วก็ชวนกันกลับไปโดยไม่มีการยกมือไหว้รำลืออะไร เพราะ เป็นนิสัยของชาวป่าขี้เงาะเอง เมื่อพวกเขาจะไปก็ถูกไปเลย ๆ พระอาจารย์มั่นก็กำหนดจิตติดตามดูความ เคลื่อนไหวต่อไปก็พบว่า เมื่อพวกเขาไปถึงหมู่บ้านแล้ว พวกชาวบ้านทั้งหลายก็พากันมารุมซักถามเป็นการใหญ่ หัวหน้าหมู่บ้านก็อธิบายให้ฟังตามที่พระอาจารย์มั่นสั่งสอนเรื่องดวงแก้วพุทโธ พวกชาวบ้านต่างก็ตื่นตื่นอยากจะได้ดวงแก้วพุทโธอะอะกันใหญ่ เพราะเป็นของดีของวิเศษ ต่างก็พากันแยกย้ายไปฝึกหัดนึกท่องพุทโธในใจ โดย

ทั่วกันไม่นึกอย่างอื่น นึกแต่คำว่าพุทโธ ๆ ๆ นับตั้งแต่หัวหน้าหมู่บ้านลงมาถึงผู้หญิงและเด็ก ๆ ที่พอจะรู้วิธีนึกท่องในใจหาพุทโธได้ พวกชาวป่าวเป็นคนที่เชื่อโดยกำเนิด ถ้าเชื่อเลื่อมใสศรัทธาอะไรแล้วก็คิดเลื่อมใสเลยไม่มีอะไรสงสัยข้องใจ จิตของพวกเขาจึงเข้าถึงสมาธิได้รวดเร็วและเป็นที่ยอมรับด้วยบารมีของพระพุทธเจ้า ปรากฏว่าไม่นานนัก ชาวป่าวผู้หนึ่งซึ่งเดินท่องพุทโธนั่งท่องพุทโธตามหาดวงแก้วพุทโธนั้นบังเกิดประสบเข้ากับธรรมะคือความสงบสุขทางใจด้วยอำนาจการนึกบรกรรมพุทโธตามวิธีสมาธิแบบลตที่พระอาจารย์มั่นใช้อุบายสอน เขาวิ่งออกจากหมู่บ้านมาเล่าให้พระอาจารย์มั่นฟังว่าก่อนหน้า 3 – 4 วันที่เขาจะประสบกับดวงแก้วพุทโธนั้น ได้นอนหลับและฝันไป ฝันเห็นพระอาจารย์มั่นเอาเทียนใหญ่จุดไฟสว่างไสว ไปติดไว้บนศีรษะเขา ทำให้ร่างกายของเขาสว่างไสวไปหมดเขาดีใจมาก มีความสุขทางใจอย่างบอกไม่ถูก ...

ข้อธรรมคำสอนโดยหลวงปู่ขาว

“กัณฑ์ที่ ๒๒ เกล็ดเพชร ๒” ภาคที่ ๔ พระธรรมเทศนา หน้า ๓๑๒ หนังสือพระคุณเจ้าหลวงปู่ขาว อนาลโย พระอรหันต์แห่งถ้ำกลองเพล (พิมพ์ครั้งที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดย คณะศิษยานุศิษย์พระคุณเจ้าหลวงปู่ขาว อนาลโย) ... “สิ่งไหนล่ะจะเอามาเป็นสาระแก่นสาร เราจะไปยึดไปถือทำไม ปล่อยวางให้หมด ทำจิตให้เป็นอารมณ์เดียว ให้เป็นพุทโธๆ พุทโธคือผู้รู้ ให้ใจเราเบิกบาน อย่าให้ใจเราเศร้าหมอง ครั้นใจเศร้าหมอง ครั้นใจเราเศร้าหมองต้องชำระสะสางให้ใจของเราเบิกบาน อย่าให้ขุ่นมัว ให้ดูใจของตนนี้ เราจะได้บุญที่สุดก็เพราะจิตสงบวิเวก อย่าให้ศีลขาดศีลต่างศีลพริ้ว เราจึงจะแน่ใจ ศีลเป็นที่ตั้งของสมาธิ จิตมั่นจะสงบลงเป็นสมาธิ สมาธิมั่นเป็นเค้ามูลของปัญญา ต่อกันไปนั่นแหละ”

“กระแสใจ...กระแสธรรม” ภาคที่ ๗ หนังสือพระคุณเจ้าหลวงปู่ขาว อนาลโย พระอรหันต์แห่งถ้ำกลองเพล (พิมพ์ครั้งที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดย คณะศิษยานุศิษย์พระคุณเจ้าหลวงปู่ขาว อนาลโย) หน้า ๔๑๗... “ความดีย่อมชนะความชั่ว เหมือนน้ำสะอาดล้างน้ำโคลน” ... หน้า ๔๒๒ ... “ผู้มีธรรมย่อมอยู่เป็นสุข”

ข้อธรรมคำสอนโดยหลวงปู่บุญเพ็ง

(กรุณาอ่านรายละเอียดที่เว็บลิงก์ http://www.aia.or.th/luangpor_boonpeng_9.htm ค่ะ - พระธรรมเทศนา เรื่อง พุทธาภิเษกตนเอง เทศนา ณ วัดโสภาราม จ.สมุทรปราการ โดย หลวงปู่บุญเพ็ง กัปโป วัดป่าวิเวกธรรม อ.เมือง จ.ขอนแก่น)